

Clotho ren ur Surtouten,
 Afklypt en knapp wid Charons bud.
 Kom hjertats Gud!
 Att Fröjas ätt belöna
 Med Bachi skrud.
 Andliga i detta gröna,
 Stod Ulla sista gången Brud.
 — — — Den sista gången Brud.

Säljes uti huset N:o 21 wid Stortorget, hörer
 net af Swartmangatan. Grönt skyltstap wid
 porten.

Stockholm, Elmqvist och Granberg, 1821.

Frufost i det gröna.

Swila wid denna källa,
 vår lilla Frufost wi framställa!
 Rött win med Pimpinella
 och en nyss skuten Beccasin.
 Klang hwad Buteljer, Ulla!
 I våra korgar öfwerstfylla,
 Edmda i gräset rulla,
 och känn hwad ångan dunstar fin,
 Ditt middags win
 Sku wi ur Krusen hålla,
 Med glättig min,
 Swila wid denna källa,
 Hör våra waldthorns Klang Cousin
 — — — waldthornens Klang Cousin.

2.

Pråktigt på fältet präla,
 än Hingsten med sitt Sto och Gåla,
 än Tjurn han höres wråla,
 och stundom Lammet bråka tör;
 Tuppen på talet hoppar,
 och liksom Hönan wingen loppar,
 Smalan sitt hufvud doppar,
 och Statan skrattar på sin stör.

N 54.

Lyft Fitteln! hör.
Låt Caffé-glöden kola,
Där nedanför.
Pråtiat på fältet pråla
De ämnen som mest ögat rör,
— — — som mest vårt öga rör.

3.

Himmel! hwad denna Runden,
Af friska Rösttrån sammanbunden,
Bidgar en plan i Runden,
Med strödda gångar och behag,
Ljusligt der Löfwen susa
I swarta hwirflar grå och ljusa,
Tråden en flugga krusa,
Inunder skyars fläkt och drag.
Tag, Ulla tag,
wid denna måltids stunden,
Ditt glas som jag.
Himmel! hwad denna Runden
Bepryds af blommor tusen slag
— — — af blommor tusen slag:

4.

Nymphen, se hwar hon flifwer,
Och så bestållsam i sin ifwer,
Än Agg och än Oliver,
Uppå en rosig tallrik bår.
Stundom en sted hon öfer,
och öfwer Bunken gråddan löser;
Floret i barmen pöser,
Då hon den Mandeltårtan får.

En flyckling där,
Af den hon wingen rifwer,
Nys fastnad är.
Nymphen se hwar hon flifwer,
Och swettas i ett färt besvär.
— — — Och swettas i besvär.

5.

Blåsen i Musikanter,
wid Eols blåst från berg och branter;
Sjungen små kärleks-panter,
Bland gamla Mostrars fält och gnag
Syskon! en sup wid disken,
Och pro secundo en på Tisken:
Krögarn, den Basilisken,
Summerar taflan full i dag.
Klang Du och Jag!
Klang Ullas amaranther,
Af alla slag!
Blåsen i Musikanter,
Och hwar och en sin kallsup tag.
— — — Hwar en sin kallsup tag.

6.

Ändtlig i detta gröna,
Får du mit sista afsted röna;
Ulla! farväl min sköna,
Wid alla Instrumenters ljud.
Fredman fer i minuten,
Sig till Naturens skuld förbruten,